

[Glistrup.]

som er så rigtig, hvis det var det kgl. teater eller bibliotekerne, vi talte om, ikke nogen som helst vægt på dette felt.

Men så var der et andet argument imod forslaget om at afskaffe licensbureaukratiet, nemlig bureaukratiforsvareren fru Nathalie Lind, som sagde, at det er nødvendigt af hensyn til uafhængigheden for Danmarks radio. Ja men Danmarks radio skal under alle omstændigheder ikke være uafhængig af dette folketing. Det må være dette folketing, der som repræsenterende befolkningen er det, der bestemmer i Danmarks radio, fordi uafhængighed af nogle interesser betyder afhængighed af andre, og det, de er blevet afhængige af, er denne herskende klasse, der så ensidigt benytter sin egen ideologi til at fremme den og til trods for den enorme modstand, der er i befolkningen imod alle disse rindalistiske tilbøjeligheder, imod alle disse ting, forsøge at bruge udenlandsrejser til at tilsværte fremmede nationer, hvad enten det er Spanien, Rhodesia eller andre, man angriber fra den ensidige klike, der sidder på medieapparatet Danmarks radio, det er jo dem, der får magten, hvis man skal følge fru Nathalie Linds oplæg med, at det skal være uafhængigt af folketinget. Det skal være således, at radioen er afhængig af det, der giver sig udslag i folkets afgørelse ved folketingsvalg, og det gøres nu engang bedst ved, at det er folketinget, som tager stilling til det, at med andre ord Danmarks radio finansieres over skattebudgettet og ikke over det licensopkrævningssystem, vi har i øjeblikket. Jeg synes ikke, at fremskridtsforslaget er blevet vederfares den retfærdighed, det burde vederfares.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til forslagsstillerne. Til hr. Lembourn vil jeg kun sige, at der er jo også en anden ting, man kan tage, nemlig ikke alene forskellige sendere, men forskellige udsendelser, folk, der laver forskellige udsendelser. Det er jo dér, alsidigheden ligger i Danmarks radio, og det er det, jeg mener man kan fastholde. Det er da rigtigt nok, at vi kunne tage pengene og prioritere det højt, og på den måde kunne vi skaffe det. Nu ved hr. Lembourn nøjagtigt, hvordan det er med at skaffe

penge i dag til kulturaktiviteter. Derfor må jeg sige, at jeg mener, vi skal have et tv 2 engang. Jeg mener, vi skal have det. For øvrigt vil jeg gerne sige til fru Nathalie Lind, at det var det, jeg nævnte, og at jeg troede i hvert fald her og nu, at det skulle ligge under Danmarks radio, men man kunne også overveje at give det en anden styrelse, en anden ledelsesform, sådan at der blev en konkurrence på disse ting netop for at finde frem til nogle andre muligheder. Det er vi da åbne over for at diskutere, når vi kommer så langt.

Så skal jeg blot sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og til hr. Poulsgaard, at det er jo igen den sædvanlige misforståelse: man griber noget i flugten og udnytter det, når man siger, at nu skal vi være smagsdommere, nu skal vi sidde på alle folk. Der skal selvfølgelig være alle muligheder for underholdning også i Danmarks radio. Men der skal ikke alene være det, der skal også være udsendelser for de mindre grupper, der interesserer sig for noget andet end det, mange andre gør, og det er dér, jeg hævder vi skal have alsidigheden. Jeg skal ikke bestemme, hvad den ene skal kunne lide, for jeg kan ikke nødvendigvis lide det, den anden kan lide, eller omvendt. Jeg foretrækker én form for underholdning, en anden en anden form for underholdning. Vi har hele tiden hævdet, at der skal være brede muligheder, at der skal være alsidighed i Danmarks radio, hvad enten der er ét eller to programmer. Men jeg tror altså, at vi i øjeblikket har en situation, hvor vi nok skulle bruge de penge, vi har, til andre ting, til mere selvskabende aktiviteter. Der er børneteatre og andre ting, som vi ikke har penge til i øjeblikket, men som det ville være vigtigere at lave end et tv 2 i den givne situation, og dette synspunkt vil jeg gerne have lov at understrege meget stærkt.

Så skal jeg sige til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at når man nu sammenligner med Finlands reklame-tv, må man tilføje, at det kun er $\frac{1}{8}$ af den kommercielle senders udgifter, der bliver dækket ind af reklamer i tv, og derfor kan man ikke sige, det løser nogen problemer at kunne gøre det. Når man kan gøre det andre steder, skyldes det landenes størrelse, deres indbyggerantal og en hel række andre ting, som ikke svarer til danske forhold. Vi er nu engang et lille land,